

Một ngày như mỗi ngày

Tác Giả: Huy Pháng

Thứ Hai, 19 Tháng 10 Năm 2009 17:36

Chúng ta vẫn thường đếm ngược khi nghe nói: “Hôm nay là ngày thứ 236, còn 129 ngày nữa là hết năm”. Thực sự chúng ta có mong đợi để phôi thai một ngày cho hết năm như người ta vẫn thường có thói quen “countdown” cho đến ngày khai mạc thế vận hội, ngày bắt đầu một ngày tháng mới hay để mừng đến New Year không?

Không đợi, không chờ, kim đồng hồ vẫn nhích đi từng nhíp phút, và bóng ngày đang xê dịch dần dần ngoài kia. Cũng như một cái máy chủ yếu để, mọi sáng thức dậy, lo con cái, họp tập đến sở làm, chiều về với vài cảm nhận, sinh hoạt với gia đình, xem tivi đồng hồ báo thức trỗi dậy khi lên giường, rồi thiếp đi trong giấc ngủ để sáng mai thức dậy tiếp tục một ngày mới. Vui khi thời gian đã hết ngày Thứ Sáu và chúng ta nghe ngày như một phút giây vào một sáng Thứ Hai “Black Monday”. Chúng ta không mong đợi cho một ngày chóng qua, nhưng vẫn thấy vui khi nghĩ đến những ngày cuối tuần, có khi còn một tuần cuối ngày tháng, nhưng để cảm nhận trên giường ngủ buổi sáng, để làm những việc khác với năm ngày làm việc đã qua. Hai ngày cuối tuần kết hợp với một ngày lễ, đôi khi còn đón một ngày nghỉ bên ngoài, để dành cho gia đình một chuyến đi ngắn. Những ngày lễ Thanksgiving, Giáng Sinh hay Tết Nguyên Đán là những trạm nghỉ (rest area) trên xa lộ dài hun hút, với phong cảnh hai bên đường thật đẹp mắt của cuộc đời. Những ngày lễ như thế cùng với những ngày Hին Mူ hay Nghiêm Phá hàng năm, anh em một nhà có cơ hội sum họp, gặp gỡ, ngái lái với nhau, nghĩ đến nhau. Chúng ta thường thấy người ta không có ngày Thứ Bảy, Chủ Nhật, không có những ngày lễ tết, một tuần 7 ngày thứ hai, một tháng 30 ngày đầu tiên, một năm 365 ngày thật thì cuộc đời buồn như một bài thơ nào!

Robinson Crusoe đắm tàu và trôi giạt đến một hoang đảo xa xôi trong vùng biển Caribbean,

Cũng có người mong đêm tối đi qua và một ngày đến đem lại ánh sáng mới trời, nhưng cũng có người ngao ngán như người tù vô vọng muôn đêm kéo dài mãi mãi: “nhưng một đêm sao sáng mai, một ngày nào tiếp một ngày trời luân”.

Con người thì sống vô định, và tuổi già như tôi, nhiều khi bất chợt nghĩ, chúng làm gì ích lợi cho ai thì sáng thức giấc, tôi lên giường thì cảm thấy “mất ngày như mất ngày”. Mẹ tôi sáng chúng ta thức giấc thức giấc rồi ngủ vì có sự phân tâm, phân tâm rồi thức mất ngày mất ngày rồi, nhưng cũng có những lúc chúng ta buồn ngủ tuy vậy nhưng nó làm tiêu hao ý chí và sức mạnh của chúng ta, đó là những lúc bạn nên tìm hành động. Các bạn già của tôi đã thức dậy buồn lúc đến tuổi mà người ta gọi là “xả chiếu”, “xả chiếu” nghĩa là ngủ sâu và bóng tối sẽ buông xuống. Nhưng bạn chỉ thấy gian khổ kéo dài đến nỗi chán, chúng ta còn bao ngày nữa với thời gian, nên mỗi ngày đi qua là mang đến một niềm buồn. Mẹ tôi thì tôi thức giấc làm việc kéo những tấm màn che của sổ, và cảm thấy lòng như thối, tôi không khi nào làm sao xưa bởi được ý nghĩ là một ngày đã qua, và thời gian giữa những lần làm việc này, tôi thấy hình như quá ngắn ngủi, dường như không hề hiện hữu. Có người như bạn thấy một ngày đã trôi qua khi họ thức dậy đánh răng sáng, tất dè khi lên giường vào ban tối hay làm một việc như một gì đó đến đến một ngày. Cũng có người thấy một tuần đã trôi qua quá nhanh khi thấy cái thùng rác ra dường như và thốt ra như: “một đó là Thời Ba (hay Thời Tội) rồi!”

Các nhà tâm lý học khuyên tu tập già muộn sống vui và sống lâu phải có những cái “thêm”, đó là:
 - thêm bạn, - thêm công việc và, - thêm những chuyến du lịch. Thêm bạn là thêm những buổi
 chuyến trò, chuyến trò thoải mái giữa các bạn bè, thêm những tràng cười thoải mái khi nhớ lại thời
 niên thiếu với một nhóm bạn cũ tri, giữa những tiếng “mày, tao”, quên đi một vài giờ với nghi
 lễ hay những mối ràng buộc của đời sống. “Ưng càn phê” là thời khắc giao tiếp của những

ngái bán dá trá hay giáa, nháng đái vái tuái giáa, “giá cà phê” là môn thuác bá dá kiám, thám ngon đá nuát. Có nháng ông bán giáa mái sáng nhá thói quen, dù hán không hán vái bán bè ván có mát á quán cà phê, có ngái đá nói chuyán hay cái đáa, tián ai náy trá, ngái cho đán giá cám tráa. Náu không có nháng lúc tranh cãi mát hòa khí, hay ngái nhán tán nói chuyán thá phi, thì chuyán “đá uáng cà phê” là mát sinh hoát gáp gá bán bè rát tát. Xin quý bà thông cám cho chuyán này. Chúng ta may mán là á đát Má này, không phái tát cá quán cà phê đáu có “tiáp váng” theo sau, nó làm cho xáu đi hình ánh cáa báng háu bán bè ngái nhám nhiály cà phê. Quý bà có cái thiên chác đám đáa vái con cháu, công viác gia đánh, có thá không có nháng cá hái tát táp uáng trà nhá nháng nhà quý tác ná cá Anh, không tháng xuyên đi ra ngoài mà ván giá đác niám vui.

Chúng ta có thá không ai thích đi đá nháng buái tiác cái mát nhiáu thái gian, án ào và nhiáu khi lá láng, nháng không đi đá tiác cái làm sao gáp đác bà con, bán bè có khi là nháng ngái năm mái năm cháa gáp. Đá tiác cái cũng là lúc ăn mác, cháng đián, trang đám cho tháy mình trá lái. Ngày đá tiác cái cũng là cái mác thái gian trác mát cho cuác đái đá đi mát chút nhám chán.

Thêm công viác vì càng bán báu càng tháy thái gian qua nhanh. Thá nghĩ mát buái sáng thác giác tháy không cán phái ra khái giáng ngay, vì không có công viác gì làm. Nhiáu ngái sá vá háu vì nghĩ là nhán há sá đám lái nhám chán, nháng cũng nhiáu ngái cho vá háu là thái gian còn bán báu hán cá. Cuác đái cũng thêm vui vái viác đáa cháu đi hác, cháy lo mát chuyán giáy tá, gáp bán cũ, đác tá báo mái hay làm bát cá chuyán gì mình thích.

Ngái ta phân biát tuái đi làm và tuái háu là lúc trá mình phái làm nháng chuyán không thích và vá giá đác làm nháng chuyán mình áa thích.

Thêm nháng chuyán du lách, cũng có nghĩa là ra khái nhà đá thay đái mát khung cánh sáng, thay đái nháng thói quen và nháng viác làm quá đáu đán quá nhám chán mái ngày. Du lách là đá gáp nháng ngái mái, đi nháng đán đáng mái, ăn nháng thác ăn mái, cám nhán đác nháng đáu mái.

Bán đá biát hánh phúc khác nhau giáa nháng ngái còn lái xe đác và nháng ngái không còn khá năng lái xe, thì chác chán bán đá biát nái buán “mát ngày nhàn nhàn” cáa bán khác hán vái nái buán “mát ngày nhàn nhàn” cáa ngái đáng nám trong nursing home và cá nháng ngái đá mát hát cám giác buán vui trong bánh vián vái nháng đáng cá trá sinh trên ngái. Thái cá bát chác nhá ông Tránh Công Sán, mái này ráng kiám mát niám vui đá tháy cuác đái

Một ngày nhàn nhàn

Tên: Giọng: Huy Phụng

Thị: Hai, 19 Tháng 10 Năm 2009 17:36

còn đáng sống, “mặc kệ gian truân đôi cánh bèo, mặc kệ dòng sông dẫu hời hợt nực, mà chỉ u
thu buồn nhàn nhàn” (nhạc Hoàng Nguyên)